

Sygn. akt IV P 55/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 września 2017r.

Sąd Rejonowy w Pszczynie

Wydział IV Pracy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Ewa Wieczorek
Ławnicy:	-
Protokolant:	Wiesława Zawila

przy udziale -

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2017 roku w Pszczynie na rozprawie

sprawy z powództwa M. H. (H.)

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej w J.**

o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, o Barbórkę, o 14-pensję

1. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w J. na rzecz powoda M. H. tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych brutto kwotę 6850,54 (sześć tysięcy osiemset pięćdziesiąt złotych 54/100) wraz z odsetkami od kwot:

- 268,78 (dwieście sześćdziesiąt osiem złotych 78/100) ustawowymi od dnia 11 maja 2014r. do 31 grudnia 2015r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty

- (...),57 (jeden tysiąc sześćset pięć złotych 57/100) ustawowymi od dnia 11 września 2014r. do 31 grudnia 2015r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty

- (...),81 (jeden tysiąc pięćset pięćdziesiąt trzy złote 81/100) ustawowymi od dnia 11 stycznia 2015r. do 31 grudnia 2015r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty

- (...),31 (jeden tysiąc trzysta sześćdziesiąt pięć złotych 31/100) ustawowymi od dnia 11 maja 2015r. do 31 grudnia 2015r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty

- 1260,37 (jeden tysiąc dwieście sześćdziesiąt złotych 37/100) ustawowymi od dnia 11 września 2015r. do 31 grudnia 2015r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty

- 796,72 (siedemset dziewięćdziesiąt sześć złotych 72/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 11 stycznia 2016r. do dnia zapłaty

2. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w J. na rzecz powoda M. H. tytułem brakującej części N. z okazji Dnia G. za 2015r. brutto kwotę 83,62 (osiemdziesiąt trzy złote 62/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 05 grudnia 2015r. do 31 grudnia 2015r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty

3. umarza postępowanie w pozostałym zakresie

4. nakazuje pobrać od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w J. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Pszczynie kwotę 343,98 (trzysta czterdzieści trzy złote 98/100) tytułem zwrotu opłaty sądowej od uiszczenia której powód był zwolniony

5. odstępuje od obciążania powoda kosztami sądowymi.

6. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w J. na rzecz powoda M. H. kwotę (...),50 (jeden tysiąc dwieście dwadzieścia osiem złotych 50/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania

7. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty (...),41 (siedem tysięcy siedemset dwadzieścia osiem złotych 41/100).

SSR Ewa Wieczorek

Sygn. akt IV P 55/17 P., 19 września 2017r.

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 6 września 2017 r.

Powód M. H. złożył w tut. Sądzie pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w J. o zapłatę:

- kwoty 5.790 zł z ustawowymi odsetkami od kwot i dat wskazanych w pozwie do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych w okresie od 1 kwietnia 2014 r. do 30 września 2015 r.,

- kwoty 200 zł tytułem wyrównania „Barbórki” wypłaconej w 2014 r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty,

- kwoty 150 zł tytułem wyrównania „Barbórki” wypłaconej w 2015 r. z ustawowymi odsetkami od dnia 5 grudnia 2015 r.,

- kwoty 200 zł tytułem wyrównania 14-tej pensji za rok 2014 wypłaconej w 2015 r. z ustawowymi odsetkami od dnia 16 lutego 2015 r. do dnia zapłaty

- oraz kwoty 150 zł tytułem wyrównania 14-tej pensji za rok 2015 wypłaconej w 2016 r. z ustawowymi odsetkami od dnia 16 lutego 2016 r. do dnia zapłaty. Powód wniósł także o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na uzasadnienie swego żądania powód podał, iż jest zatrudniony u pozwanej (...) Spółce Akcyjnej w J. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku maszynisty wyciągowego pod ziemią. Dobowa norma czasu pracy powoda wynosiła 7,5 godziny natomiast powód wykonywał swoją pracę w wymiarze 8 godzin w systemie dobowym oraz co najmniej 40 godzin w systemie tygodniowym. Z tego tytułu powód domaga się wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych oraz zasądzenie brakującej części „Barbórki” za rok 2014 i 2015 oraz 14-tej pensji wypłaconej w roku 2014 i 2015r.

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w J. domagała się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwana zakwestionowała roszczenie pozwu co do zasady oraz co do wysokości.

Zdaniem strony pozwanej, w niniejszej sprawie koniecznym jest ustalenie, czy powód faktycznie wykonywał pracę pod ziemią jako maszynista wyciągowy. Choć powodowi powierzono obowiązki „maszynisty wyciągowego p.z. (pod ziemią)” - w rzeczywistości powód nie wykonywał pracy pod ziemią, a świadczył ją jako maszynista wyciągowy na powierzchni. Pozwany wskazał, że maszyna wyciągowa zlokalizowana jest w górnej części szybu górniczego kilkadziesiąt metrów ponad powierzchnią ziemi. Pozwany podkreślił, że powód faktycznie był zatrudniony na powierzchni i taką pracę wykonywał, zaś wzmianka p.z. jest tylko konsekwencją wieloletniego niepisanego zwyczaju nazywania grupy zawodowej maszynistów wyciągowych jako pracowników zatrudnionych pod ziemią. Zgodnie z pkt 4 lit. a Załącznika nr 1 Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Kopani (...) K. (...) w S., za czas pracy uznaje się dla pracowników zatrudnionych pod ziemią czas od wejścia do klatki szybu wyciągowego na powierzchni do wyjścia z klatki szybu na powierzchnię. Wobec takiego brzmienia cytowanej regulacji, roszczenie powoda byłoby uzasadnione jedynie wówczas, gdyby faktycznie zjeżdżał na dół i tam świadczył pracę, co w niniejszym przypadku nie miało miejsca, gdyż powód pracował na powierzchni. Pozwany wskazał, że z analiz wydruków z systemu (...) wynika, że w spornym okresie powód w ogóle nie wykonywał pracy pod ziemią.

Reasumując, w ocenie pozwanego z uwagi na fakt, iż powód wykonywał swoją pracę na powierzchni, brak jest podstaw do uznania, iż praca w wymiarze 8 godzin stanowiła pracę w godzinach nadliczbowych. W konsekwencji w ocenie pozwanej, roszczenie jest bezzasadne w zakresie wygrodenia za pracę w godzinach nadliczbowych jak również co do roszczeń w przedmiocie „Barbórki” oraz 14-tej pensji.

Jednocześnie pozwana podała, iż z dniem 31 marca 2017 r. Kopalnia (...) w S. została przekazana jako zorganizowana część przedsiębiorstwa do Spółki (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w B.. Nazwa KWK (...) została zastąpiona nazwą-Kopalnia (...) Rejon S.. Na rozprawie w dniu 29 sierpnia 2017r. pełnomocnik pozwanej oświadczyła, iż posiada legitymację bierną w niniejszej sprawie pomimo zmian mających miejsce odnośnie KWK (...) w dniu 31 marca 2017r. P.. powoda sprecyzował, iż pozwana jest (...) Spółce Akcyjnej w J..

Pismem z dnia 16 czerwca 2016r. pełnomocnik powoda rozszerzył żądanie pozwu co do kwoty 6850,54 zł. tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych wraz z ustawowymi odsetkami od kwot :

-268,78 zł. od dnia 11 maja 2014r. do dnia zapłaty

-1605,57 zł. od dnia 11 września 2014r. do dnia zapłaty

-1553,81 zł. od dnia 11 stycznia 2015r. do dnia zapłaty

-1365,31 zł. od dnia 11 maja 2015r. do dnia zapłaty

- 1260,37 zł. od dnia 11 września 2015r. do dnia zapłaty

-796,72 zł. od 11 stycznia 2016r. do dnia zapłaty

Pismem z dnia 28 sierpnia 2017r. pełn. powoda wniósł o zasądzenie kwoty 83,62 zł. tytułem wyrównania N. z okazji Dnia G. wypłaconej w roku 2015.

Pełnomocnik powoda cofnął pozew w pozostałym zakresie co do pkt.2i 3 żądania pozwu, a także w całości co do pkt. 4 i 5 żądania pozwu. Na rozprawie w dniu 29 sierpnia 2017r. Powód zrzekł się roszczenia w zakresie w jakim cofnął pozew na rozprawie w dniu 29 sierpnia 2017r.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. H. został zatrudniony od 21 maja 1984r. na Kopalni KWK (...) w S., a od dnia 02 stycznia 2004r. na stanowisku maszynisty maszyn wyciągowych p.z. w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w J. z wynagrodzeniem miesięcznym określonym w 13 kategorii zaszeregowania, powiększonym o dodatek funkcyjny według 1 kategorii zaszeregowania w wysokości 7 zł.

dowód: umowa o pracę 21 maja 1984r., z dnia 14 czerwca 1984r. pisemna informacja z dnia 02 stycznia 2004r. (akta osobowe powoda)

Normy czasu pracy dla pracowników zatrudnionych pod ziemią kształtowały się następująco: 7,5 godziny – norma dobowa i 37,5 godziny – norma tygodniowa. Dla pracowników zatrudnionych na powierzchni dobową normę czasu pracy wynosiła 8 godzin, a tygodniową – 40 godzin.

dowód: informacja dla pracownika k. 4 akt osobowych – część B

Zgodnie z art. 5 ust. 2.1 Układu Zbiorowego Pracy dla (...) Zakładów (...) z dnia 21 grudnia 1991 r. zawartego pomiędzy Ministrem Przemysłu i Handlu a Krajową Komisją Górnictwa (...) Federacją Związków Zawodowych (...) – dla pracowników kopalń węgla kamiennego zatrudnionych pod ziemią czas pracy wynosi 7,5 godziny na dobę i 37,5 godziny na tydzień w pięciodniowym tygodniu pracy. Czas pracy pozostałych pracowników wynosi 8 godzin na dobę i 40 godzin na tydzień w pięciodniowym tygodniu pracy (art. 5 ust. 2.2 UZP). Zgodnie z art. 5 ust. 3 w/w układu, za czas pracy uznaje się czas pozostawiania pracownika w dyspozycji zakładu pracy w miejscu wyznaczonym zgodnie z zakładowym regulaminem pracy.

dowód: Układ Zbiorowy Pracy dla (...) Zakładów (...) z dnia 21 grudnia 1991 r. k. 54 -78.

Stosownie do treści Załącznika nr 1 „Czas pracy” do Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla (...) Kopalni (...) w S. z dnia 1 czerwca 1992 r., dla pracowników zatrudnionych pod ziemią czas pracy wynosi 7,5 godziny na dobę i 37,5 godziny na tydzień w pięciodniowym tygodniu pracy (ust. 2). Czas pracy pozostałych pracowników wynosi 8 godzin (ust. 3). Za czas pracy dla pracowników pod ziemią uznaje się czas od wejścia do klatki szybu wyciągowego na powierzchni do wyjścia z klatki szybu wyciągowego na powierzchni, zaś dla pozostałych pracowników czas, w którym pracownik obowiązany jest pracować lub pozostawać w dyspozycji zakładu pracy w miejscu wyznaczonym przez przełożonego do wykonywania pracy zgodnie z regulaminem pracy (ust. 4).

Pracownicy zaopatrzeni byli w dyskiety, które wprowadzali do czytników szybowych przy zjeździe i wyjeździe jak i przy wejściu do zakładu pracy i wyjściu z niego.

dowód: Załącznik nr 1 do Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla (...) Kopalni (...) w S. z dnia 1 czerwca 1992 r., k.81 verte

Pracownicy kopalni byli zatrudnieni w systemie pracy zmianowej na cztery lub trzy zmiany oraz w systemie pracy bez zmianowej (§25 ust. 1 Regulaminu Pracy z dnia 01 kwietnia 2004r.). W systemie trzyzmianowym dla pracowników powierzchni obsługujących urządzenia będące w ruchu ciągłym oraz pracowników obsługujących ruch załogi czas rozpoczęcia i zakończenia pracy wynosił:

- zmiana A – od godziny 6:00 do godziny 14:00,
- zmiana B – od godziny 14:00 do godziny 22:00,
- zmiana C – od godziny 22:00 do godziny 6:00.

Maszyniści wyciągowi pracowali w systemie trzy-zmianowym po 8 godzin. Maszyniści wyciągowi musieli przychodzić do pracy wcześniej co najmniej 15 minut przed rozpoczęciem jazdy ludzi szybem.

Dowód: zeznanie świadka A. M., k.193, zeznanie W. P., k.194, zeznanie M. S., k.194 verte, §25 i 26 Regulaminu Pracy pracowników KWK (...) w S., k.121-122, raport czasu pracy powoda, k.118- 120.

Zgodnie z Załącznikiem do (...) dla pracowników KWK (...) w S. z dnia 01 czerwca 1992r.nr 14 – w części Taryfikatora (w części dotyczącej stanowisk nierobotniczych na dole) maszynista wyciągowy przewidziany jest w pkt.9 z kategorią zaszeregowania od 11-13.

Grupa zawodowa maszynistów wyciągowych należała do oddziału górniczych urządzeń szybowych, który zajmował się transportem górników pod ziemię i na powierzchnię oraz odpowiadał za ciąg technologiczno-wydobywczy związany z wyciągiem węgla z poziomego wyrobiska górniczego na powierzchnię. Miejscem pracy maszynistów wyciągowych było nadszybie na powierzchni, jednakże niektóre procedury wymagały zjazdu pod ziemię. Maszyniści wyciągowi są zobowiązani do zjazdu pod ziemię dwa razy do roku, w razie potrzeby – więcej.

dowód: Załącznik nr 14 do (...) dla pracowników KWK (...) w S. z dnia 01 czerwca 1992r. –Taryfikator dla stanowisk nierobotniczych na dole, k.109 verte-k.110 verte. zeznanie świadka D. Z., k. 192 verte, zeznanie świadka A. M., k.193, zeznanie świadka W. P., k.194 verte, zeznania świadka M. S., k.194 verte.

Maszyniści korzystają z przywilejów przysługujących pracownikom dołowym jak np. urlopu wypoczynkowego w wymiarze 21 dni roboczych po roku do 5 lat pracy oraz 26 dni roboczych po 5 latach pracy, a także dodatkowego urlopu wypoczynkowego na podstawie §15ust.2 (...) dla pracowników KWK (...) w S. przysługujący po 5 latach pracy pod ziemią w wymiarze 5 dni kalendarzowych oraz po 10 latach w wymiarze 8 dni kalendarzowych.

dowód: §15 ust.1 i 2 (...) dla pracowników KWK (...) w S. z dnia 01 czerwca 1992r. , k.86.

Zgodnie z Tabelą nr 1 przydziału odzieży roboczej dla pracowników KWK (...) w S. zatrudnionych pod ziemią w pkt.4 tej tabeli wskazano rodzaj wyposażenia dla maszynistów wyciągowych.

dowód: Załącznik nr 13a do (...) dla pracowników KWK (...) w S. z dnia 01 czerwca 1992r. - Z. Przydzielania pracownikom KWK (...) środków Ochrony indywidualnej odzieży roboczej- Tabela nr 1 przydziału odzieży roboczej dla pracowników KWK (...), k.100-101 verte.

Okres rozliczeniowy wynosił u strony pozwanej 4 miesiące i liczony był w następujący sposób:

- od 1 stycznia do 30 kwietnia,

- od 1 maja do 31 sierpnia

- od 1 września do 31 grudnia

Dowód: §24 pkt 2 Regulaminu Pracy pozwanej , k.117 verte.

Zasady nabywania uprawnień do nagrody z okazji Dnia G. zawarte były w Załączniku nr 9 do (...) do pracowników KWK (...) z 01 czerwca 1992 r. Dzień 4 grudnia jest świętem górniczym wolnym od pracy. Z tej okazji pracownikom przysługiwała nagroda z okazji Dnia G.. Nagroda w pełnej wysokości należna była pracownikom, którzy przepracowali ostatecznie 12 miesięcy (od 1 grudnia roku ubiegłego do 30 listopada danego roku) w uprawnionych zakładach. Nagroda osiągała wysokość miesięcznego wynagrodzenia otrzymanego za miesiąc październik. Wynagrodzenie za przepracowane w miesiącu październiku soboty, niedziele, święta i godziny nadliczbowe łącznie z Kartą Górnika w ilości dwóch dni dzieli się przez ilość kalendarzowych dni roboczych miesiąca października. Wypłata nagrody miała nastąpić do dnia 4 grudnia danego roku.

dowód: Załącznik do 9 do Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla (...) KWK (...) k. 93 verte.

Pozwana (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w J. powstała w dniu 1 kwietnia 1993 r. na bazie części jako jedna z siedmiu działających wówczas spółek węglowych. W skład spółki weszło siedem samodzielnych przedsiębiorstw górniczych, które przekształcono w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa z siedzibą w J.. W skład spółki wchodzi m.in. Kopalnia (...) w S.. U pozwanego nie wprowadzono jednolitego układu zbiorowego pracy ani regulaminu wynagradzania obejmującego swym zasięgiem całą spółkę. Początkowo obowiązywał Układ Zbiorowy Pracy dla (...) Zakładów (...) z dnia 21 grudnia 1991 r. zawarty pomiędzy Ministrem Przemysłu i Handlu a Krajową Komisją Górnictwa (...) Federacją Związków Zawodowych (...).

W dniu 1 czerwca 1992 r. został zawarty Zakładowy Układ Zbiorowy Pracy dla pracowników KWK (...) w S..

Pismem z dnia 16 stycznia 2001 r. Minister Pracy i Polityki Społecznej powiadomił, że do rejestru ponadzakładowych układów zbiorowych pracy wpisana została informacja o wypowiedzeniu przez zarząd Związku (...) w K. Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla (...) Zakładów (...) z dnia 21 grudnia 1991 r. oraz informacja o jego rozwiązaniu. Termin wypowiedzenia układu upłynął w dniu 31 grudnia 2000 r. i z upływem wypowiedzenia układ uległ rozwiązaniu.

Pismem z dnia 19 sierpnia 2009 r. pozwany (...) Spółka Akcyjna w J. wypowiedziała Zakładowy Układ Zbiorowy Pracy dla (...) KWK (...), który wszedł w życie z dniem 1 czerwca 1992 r. Pozwany działając na podstawie art. 241⁷§3 k.p. wypowiedział (...) dla (...) KWK (...), (wpisany do rejestru zakładowych układów zbiorowych pracy w dniu 4 maja 1995 r. pod nr V- (...)) z zachowaniem trzymiesięcznego wypowiedzenia biegnącego od dnia 1 września 2009 r. Pozwany wypowiedział także pozostałe zakładowe układy zbiorowe pracy dla pracowników innych kopalń.

W dniu 5 maja 2011 r. Zarząd (...) S.A. oraz zakładowe organizacje związkowe działające u pozwanego podpisały w trybie art. 9§1 k.p. porozumienie zbiorowe. Porozumienie zbiorowe z dnia 5 maja 2011 r. przewidywało, że „dotychczasowe warunki umów o pracę pracowników zakładów (...) S.A. nie ulegają zmianom i nie będą podlegać wypowiedzeniom do czasu zarejestrowania i wdrożenia w życie jednolitego (...) dla pracowników (...) S.A. Strony miały kontynuować negocjacje nad nowym jednolitym Zakładowym Układem Zbiorowym Pracy dla pracowników (...) S.A.”. Zgodnie z §2 porozumienia „wszystkie pozostałe uregulowania wynikające ze stosowanych postanowień wypowiedzianych zakładowych układów zbiorowych pracy oraz obowiązujących w dniu zawarcia niniejszego porozumienia regulaminów i porozumień w jednostkach organizacyjnych (...) S.A. pozostają bez zmian i są obowiązujące do czasu zarejestrowania i wdrożenia w życie (...) dla (...) S.A.”.

Dowód: porozumienie zbiorowe zawarte w dniu 5 maja 2011 r., k.187-189.

W kolejnych latach pomiędzy kierownictwem kopalni, a działającymi tam organizacjami związkowymi zawierane były kolejne porozumienia określające zasady wypłaty Barbórki Porozumienia podpisywane co roku pomiędzy zarządem spółki, a zakładowymi organizacjami związkowymi określały zasady realizacji wypłaty Barbórki i ustalały one zasady wypłaty Barbórki na zasadach stosowanych w roku poprzednim.

W dniu 08 listopada 2010r. strony porozumienia zarząd (...) SA oraz zakładowe organizacje związkowe działające w (...) SA ustaliły, iż nabywanie uprawnień i wyliczanie nagrody z okazji Dnia G. za rok 2010 będzie odbywało się na podstawie uregulowań prawnych w przedmiotowej sprawie stosowanych w roku 2009r. Do uwzględnienia indywidualnych kwot wyżej wskazanych nagród uwzględniane będą te same składniki płac, które stanowiły podstawę wyliczenia N. Barbórkowej oraz Dodatkowej N. Rocznej za rok 2009r.

Ponadto dyrektor pozwanej wydał dokument określający Z. przyznawania nagrody z okazji Dnia G. za 2009 w dniu 04 września 2009r. zmieniający sposób wyliczenia Barbórki poprzez przyjęcie do jej wyliczeń wynagrodzenie z sierpnia, września i października danego roku.

W dniu 09 listopada 2011r. strony porozumienia zarząd (...) SA oraz zakładowe organizacje związkowe działające w (...) SA ustaliły, że nabywanie uprawnień i wyliczanie nagrody z okazji Dnia G. za rok 2010 będzie odbywało się na podstawie uregulowań prawnych w przedmiotowej sprawie stosowanych w roku 2010r. Do uwzględnienia indywidualnych kwot wyżej wskazanych nagród uwzględniane będą te same składniki płac, które stanowiły podstawę wyliczenia N. Barbórkowej oraz Dodatkowej N. Rocznej za rok 2009r.

Porozumieniem z dnia 18 listopada 2012r. zarząd (...) SA oraz zakładowe organizacje związkowe działające w (...) SA ustaliły, iż zasady ustalania podstawy do wyliczenia nagrody z okazji Dnia G. i 14-pensji są takie same jak przy ustalaniu podstawy w roku 2011r.

Porozumieniem z dnia 26 listopada 2013r, strony zarząd (...) SA oraz zakładowe organizacje związkowe działające w (...) SA ustaliły, iż zasady ustalania podstawy do wyliczenia nagrody z okazji Dnia G. i 14-pensji są takie same jak przy ustalaniu podstawy w roku 2012r.

Ponadto dyrektor pozwanej wydał dokument określający Z. przyznawania nagrody z okazji Dnia G. za 2009 w dniu 04 września 2009r. zmieniający sposób wyliczenia Barbórki poprzez przyjęcie do jej wyliczeń wynagrodzenie z sierpnia, września i października danego roku. Podobne dokumenty -Z. przyznawania nagrody z okazji Dnia G. Dyrektor pozwanej wydawał w latach 2010-2013.

Dowód: fakt znany Sądowi z urzędu ze sprawy IVP 37/16: Porozumienie z dnia 08 listopada 2010,(k.266 akt IV 37/16) , Z. przyznawania nagrody z okazji Dnia G. za 2009 z dnia 04 września 2009,k.262 264. ,porozumienie z dnia 09 listopada 2011r., k.271, Z. przyznawania nagrody z okazji Dnia G. z dnia 21 listopada 2011r.,k.273, porozumienie z dnia 18 listopada 2012r. , k.276, zasady przyznawania nagrody z okazji Dnia G. z dnia 19 listopada 2012r., porozumienie z dnia 26 listopada 2013r., k.281, zasady przyznawania nagrody z okazji Dnia G. z dnia 26 listopada 2013r., porozumienie z dnia 24 listopada 2014r., k.286, zasady przyznawania nagrody z okazji Dnia G. z dnia 12 listopada 2014r. k.287

W dniu 24 listopada 2014r. strony porozumienia zarząd (...) SA oraz zakładowe organizacje związkowe działające w (...) SA ustaliły, iż podstawą wyliczenia do nagrody z okazji Dnia G. i Dodatkowej N. Rocznej tzw.14-pensji za rok 2014r. są takie same zasady jak przy ustalaniu podstawy w roku 2013.

W dniu 12 listopada 2014r. dyrektor KWK (...) w S. wydał dokument obejmujący zasady nabywania uprawnień do nagrody z okazji Dnia G., w którym zmieniał podstawę obliczenia w/w należności finansowej, przyjmując, że będzie to wynagrodzenie z ostatnich trzech miesięcy, czyli za wrzesień październik oraz listopad danego roku łącznie z Kartą Górnika.

W dniu 18 listopada 2015r. strony porozumienia zarząd (...) SA oraz zakładowe organizacje związkowe działające w (...) SA ustaliły, iż podstawą wyliczenia do nagrody z okazji Dnia G. za rok 2015r. są takie same zasady jak przy ustalaniu podstawy w roku 2014.

W dniu 25 listopada 2015r. dyrektor KWK (...) w S. wydał dokument obejmujący zasady nabywania uprawnień do nagrody z okazji Dnia G., w którym zmieniał podstawę obliczenia w/w należności finansowej, przyjmując, że będzie to wynagrodzenie z ostatnich trzech miesięcy, czyli za wrzesień październik oraz listopad danego roku łącznie z Kartą Górnika.

Dowód: porozumienie z dnia 24 listopada 2014r., Z. przyznania nagrody z okazji (...) za 2014r. z dnia 12 listopada 2014r.,porozumienie z dnia 18 listopada 2015r., Z. przyznania nagrody z okazji (...) za 2015r. z dnia 25 listopada 2015r., k.203-208.

W okresie objętym żądaniem pozwu powód świadczył pracę na powierzchni w wymiarze 8 godzin w systemie dobowym i korzystał z szerszych uprawnień urlopowych przysługujących pracownikom zatrudnionym pod ziemią, tj. z dodatkowych płatnych dni urlopowych.

dowód: wydruki z systemu (...) k. 51-53.

Należność powoda z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych w wymiarze 30 minut w każdym dniu roboczym za okres od miesiąca kwietnia 2014r. do października 2015r. wynosi 6850,54 zł.

dowód: wyliczenia pozwanej, k.185.

Pozwana wypłaciła powodowi Barbórkę za rok 2014r. w kwocie 8575,22 zł. wyliczoną według porozumienia przy przyjęciu podstawy z miesięcy sierpień, wrzesień oraz październik. Wysokość Barbórki za rok 2014r. wyliczonej

według załącznika nr 9 do (...) z dnia 21 grudnia 1991r. dla pracowników KWK (...) (przy przyjęciu do wyliczeń wynagrodzenia za piątą październik danego roku) wynosiła 8557,32 zł.

Pozwana wypłaciła powodowi Barbórkę za rok 2015r. w kwocie 8693,62 zł. wyliczoną według porozumienia przy przyjęciu podstawy z miesięcy sierpień, wrzesień oraz październik. Wysokość Barbórki za rok 2015r. wyliczonej według załącznika nr 9 do (...) z dnia 21 grudnia 1991r. dla pracowników KWK (...) (przy przyjęciu do wyliczeń wynagrodzenia za piątą październik danego roku) wynosiła 8777,24 zł.

dowód : wyliczenie pozwanej, k. 217-218.

Od 01 października 2015r. u strony pozwanej obowiązuje nowy Regulamin Pracy. Zgodnie z §15 nowej regulacji łączny czas pracy dla pracowników zatrudnionych pod ziemią nie może przekroczyć 8 godzin tk.7,5 godzin od wejścia do klatki szybowej w celu zjazdu pod ziemię do wyjścia z klatki szybowej na powierzchni i 0,5 godziny na dobę przeznaczone na sprawy organizacyjne zgodnie z art.128KP (pobranie narzędzi, podział pracy i inne) wykonywane na powierzchni.

Dowód: Regulamin Pracy obowiązujący od 01 października 2015r., k.133-150.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej przedstawione dowody z dokumentów, które nie budziły wątpliwości ani zastrzeżeń co do wiarygodności. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków co do okoliczności faktycznych, gdyż były spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniały, a nadto znajdowały potwierdzenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym. Dodać należy, iż spór między stronami nie dotyczył faktu, albowiem Strony były zgodne co do tego, że powód świadczył pracę co do zasady na powierzchni w wymiarze 8 godzin na dobę w systemie trzymianowym. Niemniej sporna była ocena prawna statusu maszynistów wyciągowych i obowiązującego ich czasu pracy.

Wątpliwości budziły sprzeczność w wersji Załącznika nr 14 do (...) dla pracowników KWK (...) w S. z dnia 01 czerwca 1992r. taryfikator, gdzie w dokumencie przedłożonym przez pozwaną maszynista wyciągowy umiejscowiony jest w części dotyczącej stanowisk nierobotniczych na powierzchni (maszynista wyciągowy przewidziany jest w pkt.9 z kategorią zaszerogowania od 11-13), zaś w dokumencie przedłożonym przez pełnomocnika powoda przy piśmie z dnia 12 maja 2017., gdzie maszynista wyciągowy przewidziany jest w ramach taryfikatora kwalifikacyjnego dla stanowisk nierobotniczych na dole. Dodać należy, iż do sprawy o sygn.IV P 52/17 pozwana przedłożyła wersję (...) wraz z załącznikiem nr 14 gdzie maszynista wyciągowy wskazany jest w grupie stanowisk nierobotniczych na dole. Pozwana tej sprzeczności nie wyjaśniła, niemniej mając na uwadze numerację (...) k.64 (...) została w akcie przedłożonym przez pozwaną umieszczona przed kartą 63 (...) co sugerowałoby, iż maszynista wyciągowy jest stanowiskiem nierobotniczym na powierzchni. Takie stwierdzenie nie odpowiada rzeczywistości. Chronologiczna analiza dokumentu (...) dla pracowników KWK (...) w S. według kolejności kart prowadzi do wniosku, iż maszynista wyciągowy w cytowanym taryfikatorze należy do stanowisk nierobotniczych na dole.

Strona pozwana na zarządzenie Sądu dokonała wyliczenia potencjalnych należności powoda, które zostały zaakceptowane przez pełnomocnika powoda co czyniło zbędnym dopuszczenie dowodu z opinii biegłego w tym zakresie.

Sąd Rejonowy zważył :

W niniejszej sprawie powód dochodził wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za 30 minut powyżej 7,5 godziny do 8 godzin pracy (oświadczenie pełnomocnika powoda, k.157) Zgodnie z art. 151§1 k.p., praca wykonywana ponad obowiązujące pracownika normy czasu pracy, a także praca wykonywana ponad przedłużony dobowy wymiar czasu pracy, wynikający z obowiązującego pracownika systemu i rozkładu czasu pracy, stanowi pracę w godzinach nadliczbowych.

Na podstawie art. 129§1 k.p., czas pracy nie może przekraczać 8 godzin na dobę i przeciętnie 40 godzin w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 4 miesięcy. Skrócenie czasu pracy poniżej norm określonych w art. 129§1 k.p. jest dopuszczalne na podstawie art. 145§1 k.p. Ustalenie sposobu i

rozmiaru skrócenia czasu pracy następuje na podstawie art. 150§1 k.p. w układzie zbiorowym pracy lub w regulaminie pracy albo w obwieszczeniu.

Zgodnie z art. 5 UZP z 21 grudnia 1991 r. dla pracowników kopalń węgla kamiennego zatrudnionych pod ziemią czas pracy wynosi 7,5 godziny na dobę i 37,5 godziny na tydzień w pięciodniowym tygodniu pracy (ust. 2.1). Czas pracy pozostałych pracowników kopalń węgla kamiennego wynosi 8 godzin na dobę i 40 godzin na tydzień w pięciodniowym tygodniu pracy. Tak więc podstawowy czas pracy przewidziany w kodeksie pracy został zmodyfikowany na korzyść pracowników zatrudnionych pod ziemią.

W myśl (...) dla (...) KWK (...) z dnia 01 czerwca 1992r. regulującego między innymi czas pracy, dla pracowników zatrudnionych pod ziemią czas pracy wynosi 7,5 godziny na dobę i 37,5 godziny na tydzień przy pięciodniowym dniu pracy (Załącznik nr 1 do (...)). Czas pracy pozostałych pracowników wynosi 8 godzin. Za czas pracy uznaje się: dla pracowników zatrudnionych pod ziemią – od wyjścia do klatki szybu wyciągowego na powierzchni do wyjścia z klatki szybu na powierzchni, natomiast dla pracowników pozostałych – czas, w którym pracownik obowiązany jest pracować lub pozostawać w dyspozycji zakładu pracy w miejscu wyznaczonym przez przełożonego do wykonywania pracy zgodnie z regulaminem pracy. Z przywołanych uregulowań wynika, że czas pracy pracowników zatrudnionych pod ziemią jest liczony odmiennie od czasu pracy pracowników pracujących na powierzchni.

Z przeprowadzonego w niniejszej sprawie postępowania dowodowego wynika, iż powód był zatrudniony u strony pozwanej na stanowisku maszynisty maszyn wyciągowych z dopiskiem „pz” .

Nie była sporna okoliczność, iż powód co do zasady wykonywał pracę na powierzchni z incydentalnymi w skali roku zjazdami pod ziemię. Stanowisko maszynisty maszyn wyciągowych zaliczane jest u strony pozwanej do stanowisk nierobotniczych na dole o czym świadczy zapis Załącznika do (...) dla pracowników KWK (...) w S. z dnia 01 czerwca 1992r. nr 14 – w części Taryfikatora w pkt.9 z kategorią zaszeregowania od 11-13. Nadto maszyniści wyciągowi zostali wskazani jako pracownicy „pod ziemią” zgodnie z Tabelą nr 1 przydziału odzieży roboczej dla pracowników KWK (...) w S. zatrudnionych pod ziemią w pkt.4 tej tabeli wskazano rodzaj wyposażenia dla maszynistów wyciągowych. Na uwagę zasługuje fakt, iż maszyniści maszyn wyciągowych korzystają z przywilejów przysługujących pracownikom dołowym jak np. dodatkowego urlopu wypoczynkowego na podstawie §15 ust.1 i 2 (...) dla pracowników KWK (...) w S. przysługujący po 5 latach pracy pod ziemią w wymiarze 5 dni kalendarzowych oraz po 10 latach w wymiarze 8 dni kalendarzowych. Osiągnięcie awansu zawodowego na stanowisko maszynisty wymaga specjalnych kwalifikacji i stażu pracy na stanowisku sygnalisty szybowego mającego niewątpliwie status pracownika pod ziemią. Specyfika pracy maszynisty wyciągowego powoduje, iż jest on częścią procesu wydobywczego, maszynista świadczy pracę na powierzchni, podczas, gdy innego osoby w ramach tego procesu pracują pod ziemią. Analizując status prawny maszynisty wyciągowego należy podkreślić, iż status ten musi być jednolicie oceniony w zakresie wszystkich uprawnień z jednolitymi konsekwencjami albowiem pracownik może być zakwalifikowany jako pracownik powierzchni albo jako pracownik pod ziemią. Niemożliwa jest wybiórcza ocena stanowiska w zakresie np. uprawnień jako pracownika pz, a w zakresie czasu pracy –jako pracownika powierzchni.

W tych okolicznościach analizując zakres uprawnień maszynisty wyciągowego należy stwierdzić, iż powód winien być traktowany jako pracownik „pod ziemią” w całym zakresie uprawnień. Powód jako maszynista wyciągowy powinien korzystać z uprawnień, z których korzystali inni pracownicy dołowi, w tym także krótszej normy czasu pracy, nawet wtedy, gdy pracował na powierzchni. W świetle powyższego przyjąć należy, iż praca powoda w spornym okresie w systemie 3-zmianowym po 8 godzin w każdym dniu roboczym w zakresie 30 minut (powyżej 7,5 godziny do 8 godzin) stanowiła każdorazowo pracę w godzinach nadliczbowych.

W tych okolicznościach należało zasądzić od pozwanej na rzecz powoda tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od miesiąca kwietnia 2014r. do października 2015r. kwotę 6850,54zł.

Odnosnie miesiąca października 2015r. zdaniem Sądu roszczenie jest również zasadne pomimo wejścia w życie nowego Regulaminu Pracy pozwanej zmieniającego czas pracy pracowników zatrudnionych pod ziemią z 7,5 godzin do 8 godzin na dobę.

Przypomnieć należy, iż ustalenie sposobu i rozmiaru skrócenia czasu pracy (na podstawie art.145KP) następuje na podstawie art. 150 § 1 w układzie zbiorowym pracy lub w regulaminie pracy albo w obwieszczeniu, jeżeli pracodawca nie jest objęty układem zbiorowym lub nie jest obowiązany do ustalenia regulaminu pracy. „Odmienna będzie procedura przywracająca normalny, pełny czas pracy. Pracodawca, dokonując zmian w organizacji pracy i poprawiając warunki jej wykonywania, może doprowadzić do sytuacji, że praca przestanie być dla pracowników uciążliwa lub szkodliwa. W takim przypadku konieczne staje się wprowadzenie zmian w akcie prawa zakładowego, który wprowadzał skrócony czas pracy. Ponieważ ustalenie skróconego czasu pracy w danym akcie wpłynęło bezpośrednio na treść poszczególnych stosunków pracy, zmiana aktu wewnątrzzakładowego nie jest wystarczająca. Aby skutecznie dokonać zmiany warunków pracy, pracodawca powinien dokonać wypowiedzenia zmieniającego (Stafański Komentarz do art.145KP. LEX).Wobec braku wypowiedzenia zmieniającego w tym zakresie przyjąć należy, iż w miesiącu październiku 2015r. norma dobową czasu pracy powoda wynosiła nadal 7,5godziny.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę brutto 6850,54zł. tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych na podstawie art. 151¹ § 1 KP. Ustawowe odsetki za opóźnienie Sąd zasądził od kwot:

- 268,78 zł. od dnia 11 maja 2014r. do dnia zapłaty
- 1605,57 zł. od dnia 11 września 2014r. do dnia zapłaty
- 1553,81 zł. od dnia 11 stycznia 2015r. do dnia zapłaty
- 1365,31 zł. od dnia 11 maja 2015r. do dnia zapłaty
- 1260,37 zł. od dnia 11 września 2015r. do dnia zapłaty
- 796,72 zł. od 11 stycznia 2016r. do dnia zapłaty

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481§ 1KC w związku z art.300KP mając na uwadze, iż powoda obowiązywał 4-miesięczny okres rozliczeniowy, zatem najwcześniejszym dniem wymagalności roszczenia o wypłatę wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych był upływ-czteromiesięcznego okresu rozliczeniowego. Odsetki za opóźnienie są zasadne od 11 kolejnego miesiąca po zakończeniu okresu rozliczeniowego.

W niniejszej sprawie powód dochodził wypłaty brakującej części N. z okazji Dnia G. podając, iż pozwana w sposób nieprawidłowy ustaliła jej wysokość w oparciu o dokument - Z. przyznania nagrody z okazji (...) za 2014r. z dnia 12 listopada 2014r. zamiast w oparciu o przepisy Załącznika nr 9 do (...) dla pracowników KWK (...) z 01 czerwca 1992 r. Należy podkreślić, iż w toku postępowania doszło do zmiany stanowiska powoda w zakresie podstawy faktycznej tego żądania, który pierwotnie w pozwie domagał się przeliczenia Barbórki za 2014 r. i 2015 przy uwzględnieniu w podstawie jej wyliczenia wynagrodzenia za godziny nadliczbowe dochodzone niniejszym pozwem.

W pierwszej kolejności należy ustosunkować się do zarzutu pełnomocnika powoda, iż pozwana nie była uprawnioną do wypowiedzenia (...) dla pracowników KWK (...) w S. z dnia 01 czerwca 1992r. W piśmie procesowym z dnia 16 czerwca 2017r. pełnomocnik pozwanej zarzucał, iż pozwana (...) SA nie była strona (...), a zatem nie miała legitymacji do tego wypowiedzenia. Zarzut ten jest w ocenie Sądu chybiony.

Jak już wyżej wskazano pozwana (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w J. powstała w dniu 1 kwietnia 1993 r. na bazie części jako jedna z siedmiu działających wówczas spółek węglowych. W skład spółki weszło siedem samodzielnych przedsiębiorstw górniczych, które przekształcono w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa z siedzibą

w J.. W skład spółki wchodziła m.in. Kopalnia (...) w S.. Sąd nie dysponuje aktem notarialnym dotyczącym tego przekształcenia jednakże z opracowania dotyczącego przekształceń własnościowych przedsiębiorstw państwowych w okresie 01.01.1990r. do 31.12.1995r. (Urząd Statystyczny, Biblioteka w K. (...)) (...) SA z siedzibą w J. jest wymieniona w gronie przedsiębiorstw państwowych przekształconych w wyżej wskazanym okresie w 1-osobowe spółki Skarbu Państwa. Powyższe przekształcenie nastąpiło na podstawie ustawy z dnia 13 lipca 1990 r. o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz.U.1990.51.298.) obowiązującej do czasu wejścia w życie ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników (Dz.U.2017.1055).

Zgodnie z art. 8 ust.2 ustawy z dnia 13 lipca 1990 r. o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych- spółka powstała w wyniku przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki przekształconego przedsiębiorstwa. W uzasadnieniu do wyroku SN z dnia z dnia 19 października 2010 r.

I PK 91/10 wskazano, iż „komercjalizacja, polegająca na przekształceniu przedsiębiorstwa państwowego w jednoosobową spółkę akcyjną lub spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością Skarbu Państwa, nie oznacza zmiany pracodawcy w rozumieniu art. 23¹ KP, gdyż ulega on tylko transformacji, a spółka powstała w wyniku komercjalizacji stanowi podmiotową kontynuację przedsiębiorstwa państwowego, niezależnie od tego, czy wspomniana transformacja oznacza tylko zmianę formy dotychczas istniejącego podmiotu, czy też powstanie zupełnie nowego podmiotu prawa”. Dalej SN wskazuje, iż „w przypadku przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego w spółkę kapitałową lub samych spółek kapitałowych mamy do czynienia z przekształceniami organizacyjnoprawnymi osób prawnych. Należy przyjąć, iż taka wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki swego poprzednika zarówno z indywidualnego, jak i zbiorowego prawa pracy.

Pomimo możliwości wypowiedzenia (...) dla pracowników KWK (...) w S. z 01 czerwca 1992r. stwierdzić należy, iż nie oznacza to automatycznej utraty obowiązkiwania jego unormowań w indywidualnych stosunkach pracy.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, iż zasady wypłaty Barbórki przewidziane w (...) dla pracowników KWK (...) z 01 czerwca 1992 r. był nadal obowiązujący w stosunku do zatrudnionych pracowników pomimo wypowiedzenia tego układu przez stronę pozwaną w dniu 19 sierpnia 2009r. z zachowaniem trzymiesięcznego wypowiedzenia biegnącego od dnia 1 września 2009 r. Po rozwiązaniu układu pracodawca nie ma żadnych obowiązków z niego wynikających wobec nowo zatrudnianych pracowników. Odmienne przedstawia się sytuacja pracowników zatrudnionych. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 2011 r.,II PK 107/10 „rozwiązanie się układu zbiorowego pracy z upływem okresu, na jaki był zawarty (art. 241⁷ § 1 pkt 2 k.p.), nie oznacza, że automatycznie przestają obowiązywać korzystniejsze warunki umowy o pracę wynikające z rozwiązanego układu, które z mocy prawa zostały objęte treścią tej umowy (art. 241¹³ § 1 k.p.)”. OSNP 2012/7-8/94, LEX nr 784985. Natomiast w odniesieniu do stosunków pracy osób pozostających w zatrudnieniu w dniu rozwiązania układu należy przyjąć - stosując w drodze analogii art. 241⁸ § 2 k.p. - że zmiana warunków umów o pracę wynikających z tego układu wymaga porozumienia stron lub wypowiedzenia warunków pracy i płacy (art. 241¹³ § 2 w zw. z art. 42 k.p.). Z kolei w wyroku SN z dnia Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2013 r.,II PK 211/12; „potrzeba dostosowania indywidualnych warunków zatrudnienia do nowej sytuacji powstałej w wyniku rozwiązania układu zbiorowego stanowi samoistne uzasadnienie wypowiedzenia zmieniającego”. Reasumując warunki zatrudnienia wynikające z wypowiedzianego układu zbiorowego pracy obowiązują do momentu ich wypowiedzenia pracownikowi. Jak wynika z akt osobowych- powodowi nie dokonano takiego wypowiedzenia zmieniającego na podstawie art. 42§1 KP.

Począwszy od pierwszego roku po dacie wypowiedzenia (...) z dnia 01 czerwca 2002r. strony (zarząd (...) i zakładowe organizacje związkowe) podpisywały kolejne porozumienia dotyczące zasad wypłaty Barbórki. W porozumieniu z dnia 08 listopada 2010r. strony wyraźnie ustaliły, iż Barbórka będzie wypłacana według uregulowań prawnych stosowanych w roku 2009r., a zatem na podstawie załącznika nr 9 do (...) z 01 czerwca 1992r. W kolejnych latach –kolejno zawierane porozumienia odwoływały się do zasad ustalania podstawy do wyliczenia Barbórki z roku ubiegłego. Powyższe stwierdzenia należy odnosić do treści porozumienia zawieranego pomiędzy zarządem pozwanej,

a zakładowymi organizacjami związkowymi, a nie do dokumentu wydawanego jednostronnie przez Dyrektora kopalni nazwanego Z. przyznawania nagród z okazji Dnia G..

W świetle powyższego nie można przyjąć za obowiązujący do obliczenia sposobu kształtowania wysokości Barbórki dokument – Z. przyznania nagrody z okazji (...) za 2014r. z dnia 12 listopada 2014r. – podpisany wyłącznie przez dyrektora kopalni. Dokumentem takim nie można skutecznie zmienić na niekorzyść powoda sposobu wyliczenia Barbórki w stosunku do sposobu jej liczenia na podstawie Załącznika nr 9 do (...) z dnia 01 czerwca 1992r .

W świetle powyższego przyjąć należy, iż należność z tytułu „Barbórki” za rok 2014 i 2015 powinna być wyliczona w oparciu o zasady wskazane w Załączniku nr 9 do (...) dla pracowników KWK (...) z 01 czerwca 1992 r.

Wobec tego, w pkt 2 wyroku Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda brakującą część nagrody z okazji Dnia G. za rok 2015 kwotę 83,62 zł. na podstawie przepisów Załącznika nr 9 do (...) dla pracowników KWK (...) z 01 czerwca 1992 r. O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481§ 1KC w związku z art.300KP

Sąd w pkt. 4 wyroku umorzył postępowanie w zakresie cofniętego powództwa na podstawie art. 355§1 k.p.c. w zw. z art. 203§1 k.p.c.

Powództwo zostało uwzględnione co do kwoty 6934,16 zł.

Powód po rozszerzeniu żądania pozwu pismem z dnia 16 czerwca 2017r. dochodził kwot 6850,54 zł., 200 zł., 150 zł. oraz 200 zł. oraz 150 zł., łącznie 7550,54 zł. Na koszty postępowania składała się opłata sądowa w kwocie 5% z 7550,54 zł. tj. kwota 378 zł., wynagrodzenie pełnomocnika powoda w kwocie 1350zł. ustalone w oparciu o § 2 pkt4 i § 9 ust. 1 pkt.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800) oraz wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w kwocie 1350zł. ustalone w oparciu o § 2 pkt4 i § 9 ust. 1 pkt.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804).

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ustawy z dnia z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2016.623). Powód po rozszerzeniu żądania pozwu pismem z dnia 16 czerwca 2017r. dochodził kwoty 7550,54 zł. Powództwo zostało uwzględnione co do kwoty 6934,16 zł., a zatem w 91%. Należało zatem nakazać pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Pszczynie kwotę 91% z 378 zł. tj. kwotę 343,98 zł. tytułem zwrotu kosztów sądowych od uiszczenia których powód był zwolniony. O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100zd.2kpc uznając, iż powód uległ w nieznacznej części swego żądania, a zatem kosztami postępowania należy obciążyć pozwanego . Zgodnie z art. 100zd,2kpc Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. W orzecznictwie przyjmuje się, iż „w razie zaistnienia przesłanek określonych w art. 100 zdanie drugie kpc sąd, nakładając na jedną ze stron (pозwanego) obowiązek zwrotu wszystkich kosztów postępowania, zasądzi od niej na rzecz jej przeciwnika tylko należne koszty procesu, nie zasądzi natomiast od przeciwnika tych kosztów, które przy stosunkowym rozdzieleniu byłyby należne drugiej stronie. (zob. wyrok SN z dnia 23 października 1969 r., I CR 186/69, LEX nr 6593). Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 91% z1350zł. tj. kwotę 1228,50 zł.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na podstawie art. 477² § 1kpc.

SSR Ewa Wieczorek